

nemovitost vložky čís. 83 převážně provozu výdělečného podniku. Jsou-li nedoplatky pro uvedené sociální ústavy co do pořadí při úhradě postaveny na roveň dani výdělkové, jest na ně vzhledem ke společnému účeli vztahovati i ostatní výhody přiznané této dani, a mezi nimi i rozsah zákonného práva zástavního, o němž mluví rozhodnutí čís. 3502. Je proto nedoplatky ty uhraditi z podání docíleného za celou nemovitost v pořadí daně výdělkové. Nezáleží na tom, že z podstaty čís. VI. nebylo nic přikázáno na daň výdělkovou, stalo se tak podle rozvrhového usnesení jen z důvodu, že daň ta nebyla přihlášena proti Anně F-ové. Tím nezměnilo se nic na přikázání a pořadí přihlášených nedoplatků zmíněných sociálních ústavů. Ostatní námítky uplatněné i v dovolacím rekursu jsou vyloučeny podle předpisu § 234 ex. ř. Nejde o předpisy práva donucovacího, nýbrž bylo na stěžovatelce, jejíž zástupce byl přítomen rozvrhového roku a skutečně podal odpor v jiném směru, by odporoval přikázání sporných příspěvků také z důvodu, že pohledávky knihovně zajištěné nejsou totožné s osmnáctiměsíčními nedoplatky a že nejsou formálně správné exekuční tituly, na jichž základě bylo vloženo právo zástavní. Šlo o skutečnosti, o kterých mělo býti jednáno při rozvrhovém roku a jež měly podle § 213 ex. ř. býti při něm uplatněny.

Čís. 9067.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Není přípustnou forma společenstva pro sdružení pro jevištní umění, mohou-li podle stanov býti členy družstva i osoby s divadelní výchovou, pomýšleli-li ve stanovách na divadelní agenturu v souvislosti s provozováním scény, mluví-li se v nich o výrobě a prodeji divadelních potřeb a dekorací pro vlastní scénu a mohou-li nabýti členství i osoby, jež svým povoláním mají vztah k účelu družstva.

(Rozh. ze dne 27. června 1929, R I 371/29.)

Rejstříkový soud nevyhověl žádosti firmy »Moderní Studio, družstvo pro jevištní umění v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným«, o zápis do společenstevního rejstříku. Důvody: Ve smyslu § 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. mohou do společenstevního rejstříku býti zapsána sdružení osob neobmezeného počtu, která mají za účel přímou hospodářskou podporu členů v jich výdělečnosti a v hospodaření společným provozováním podniku a jichž hospodářský účel směřuje buď k opatření nových hospodářských, hmotných statků a tím podmíněnému rozmnožení příjmů členů nebo k racionální spotřebě takových statků a tím podmíněnému zmenšení vydání členů nebo posléze k zachování statků takových nabytých členy. Jsou tedy jako společenstva přípustná sdružení osob za účelem opatrování a poskytování úvěru, za účelem opatrování surovin a uskladňování předmětů, za účelem výroby, za účelem opatrování předmětů denní potřeby, za účelem opatrování bytů a p., tedy vesměs za hospodářským, materiálním

účelem. Účely ideální, kulturní, jako zábava, poučení, vzdělání, náboženská nebo jiná výchova ve zvláštních školách neb mimo ně nemohou býti předmětem podniku hospodářského a výdělkového společenstva. Sdružení, o jehož zápis do rejstříku společenstevního se žádá, má podle doslovu firmy a podle předmětu podniku hlavně za účel provozování divadelních představení na samostatné scéně divadelní, kabaretní nebo na loutkovém divadle, dále výchovu nových členů ve vlastní škole herecké a provozování divadelní agentury, tudíž účel poskytovatí obecnstvu zábavu, poučení nebo vzdělání, účel ideální, jenž podle shora řečeného jest u výdělkových a hospodářských společenstev vyloučen. Podle čl. 2 d) stanov má sice býti účelem tohoto sdružení také výroba divadelních potřeb a dekorací pro vlastní scénu (prodej vlastní scéně), avšak činnost tato jest jen činností vedlejší, sloužící k umožnění hlavního účelu právě řečeného, která přípustnost zápisu sdružení do rejstříku společenstevního nijak neodůvodňuje. Podle § 4 stanov mohou nabýti členství nejen spisovatelé a umělci, nýbrž i všeobecné osoby, jež svým povoláním mají nějaký vztah k účelu družstva a výjimečně i jiné osoby vůbec tak, že tu nejde ani o sdružení osob stejné hospodářské úrovně, jak jest pro společenstva nutnou podmínkou, a předložené stanovy nevyhovují ani v tomto směru zákonu. Re k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Ke správným, stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení, které sdílí i rekursní soud a na které se rekurenti odkazují, dodává se jen ještě toto: Podle § 1 zák. ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. jsou družstva spolky o neuzavřeném počtu členů, které mají za účel společným provozováním podniku neb poskytováním úvěru podporovati výdělečnost neb hospodářství svých členů. Podle toho jsou přípustna jako společenstva jen sdružení, která sledují jen hospodářské, materiální účele pro své členy. Tomu však tak v souzeném případě není, neboť družstvo, o něž jde, sleduje podle § 2 stanov účele ryze ideální, nikoliv materiální, a pro takové účele nehodí se forma společenstevní a mohou býti dosaženy v jiných associačních formách. Právem proto prvý soud nevyhověl návrhu na zápis družstva a sdílí soud rekursní právní názor napadeného usnesení a odkazuje v ostatním k případným jeho důvodům, jež oslabiti neb vyvrátiti se rekurentům nepodařilo.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Nejvyšší soud zaujal v obdobném případě, na nějž se odvolává i dovolací stížnost (čís. 7658 sb. n. s.), zásadní stanovisko, že by i pro sdružení osob k dosažení v podstatě téhož účelu, jak jest vytčen v čl. 2 stanov, nebyla forma družstevní nepřípustnou, kdyby ve stanovách bylo výslovně zdůrazněno, že provoz jest obmezen jen na vlastní tvorbu, nebo na vlastní výkony členstva výhradně pro vlastní scénu, by tím byl umožněn snadnější odbyť jejich duševní práce, pokud se týče uplatnění se v jich povolání za účelem zlepšení hospodářské existence. Stanovy usta-

vivšího se družstva však tomuto nezbytnému požadavku nevyhovují. Tak v odstavci a) čl. 2 jest vložena věta: »... prostřednictvím členů s divadelní výchovou, resp. . . .«, která by připouštěla výklad, že členy mohou býti i osoby, jichž povolání nemá se scénou pranic společného. V odstavci c) jest pomýšleno na divadelní agenturu v souvislosti s provozováním scény. Také toto ustanovení jest příliš povšechné a nezdůrazňuje, že jde o agenturu jen v rámci vlastních potřeb scény. V odstavci d) mluví se o výrobě a prodeji divadelních potřeb a dekorací pro vlastní scénu. Nelze si dobře představit, jak je míněno, že totéž družstvo vyrábí, ale zároveň také prodává divadelní potřeby a dekorace pro vlastní scénu, tedy sobě. I tu by byl možným výklad, že prodej vlastního výrobku má sloužiti potřebám vlastní scény jen prostředech, tak že by vyrobené divadelní potřeby a dekorace mohly býti prodávány i jinam a jen zisk by připadl vlastní scéně. Nesrovnatelným se zásadou svrchu vytčenou jest posléze i čl. 4. stanov, podle něhož mohou nabýti členství i osoby, jež svým povoláním mají vztah k účelu družstva, tedy nejen spisovatelé a umělci a výjimečně docela i osoby jiné, tudíž bez rozdílu povolání. Právem tedy nižší soudy nevyhověly žádosti za zápis družstva do společenstevního rejstříku.

Čís. 9068.

Likvidatoři společenstva jsou povinni, podati k rejstříkovému soudu žádost za zápis ustanoveného vnučeného likvidátora podle zákona ze dne 20. prosince 1922, čís. 408 sb. z. a n. s připojením prvopisu neb ověřeného opisu dekretu ministerstva obchodu, podle kterého byl vnučený likvidátor ustanoven, a soudem neb notářem ověřeného znamenání likvidační firmy vnučeným likvidátorem.

I v období likvidačním musí býti společenstvo nejméně každého druhého roku revidováno. Na tom nemění nic, že společenstvo jest předloženo, ani že likvidaci provádí vnučený likvidátor na základě zákona ze dne 20. prosince 1922, čís. 408 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 27. června 1929, R I 381/29.)

Rejstříkový soud vyzval v rejstříku společenstevním zapsané, valnou hromadou nákupního a prodejního družstva československých přádelen bavlny zvolené likvidátory, jakož i vnučeného likvidátora ve smyslu zákona ze dne 20. prosince 1922, čís. 408 sb. z. a n., by do čtrnácti dnů podali řádnou žádost za zápis ustanoveného vnučeného likvidátora s připojením prvopisu neb ověřeného opisu dekretu ministerstva obchodu, podle něhož vnučený likvidátor byl ustanoven, a soudem neb notářem ověřeného znamenání likvidační firmy vnučeným likvidátorem, poněvadž tento jest podle cit. zák. v této funkci veřejným orgánem, nastupujícím ve veškerá práva likvidátorů zvolených valnou hromadou (§ 1 a 3 cit. zák.), tedy také orgánem oprávněným k zastupování a znamenání společenstva, jenž má býti zapsán do rejstříku společenstevního.